

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 139 din 3 martie 2021

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor

Legii pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007, obiecție formulată de un număr de 51 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, Grupului parlamentar al Uniunii Democratice Maghiare din România, precum și neafiliați.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.138 din 4 septembrie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.419A/2020.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate sunt formulate critici de neconstituționalitate extrinsecă și intrinsecă.

4. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă se susține că legea criticată încalcă principiul bicameralismului, consacrat prin art. 61 alin. (2) din Constituție, întrucât în Camera decizională, reprezentată de Camera Deputaților, propunerea legislativă a fost modificată substanțial, ceea ce a condus la o configurație distinctă față de textul adoptat de Senat și de finalitatea urmărită de inițiator.

5. Astfel, introducerea la Camera Deputaților a art. III în legea criticată generează o modificare substanțială a legii, întrucât în forma inițiatorului, adoptată de Senat, se prevedea că doar terenurile care se transmit prin hotărârea Autorității Naționale de Restituire a Proprietăților fac obiectul transmiterii gratuite a proprietății. Or, art. III din lege prevede că imobilele proprietate privată a statului aflate în folosința gratuită a Camerei de Comerț și Industrie a României intră în proprietatea acesteia printr-o hotărâre emisă de Guvernul României prin Secretariatul General al Guvernului.

6. Se consideră că reglementările adoptate numai de Camera Deputaților încalcă și scopul avut în vedere de inițiatorii propunerii legislative, care a fost respectat de Senat, deoarece nu se încadrează în contextul normativ al legii criticate, exclusiv, de modificare și completare a Legii nr. 335/2007. Astfel, art. III din legea criticată este o dispoziție de sine stătătoare, care nu modifică Legea nr. 335/2007.

7. Autorii sesizării susțin că art. III din legea criticată modifică și beneficiarul transferului gratuit al dreptului de proprietate. Astfel, dacă în forma adoptată de Senat beneficiar al acestui transfer era „Camera Națională”, textul modificat în Camera decizională precizează că beneficiarul este „Camera de Comerț și Industrie a României”. Or, „Camera de Comerț și Industrie a României” este un organism de drept privat întemeiat pe prevederile Decretului-lege nr. 139/1990 privind camerele de comerț și industrie din România, iar „Camera Națională” este un organism de drept privat întemeiat pe Legea camerelor de

comerț din România nr. 335/2007. Fiind vorba de două entități diferite, și nu doar de o schimbare a denumirii, textul adoptat în Camera decizională reprezintă o modificare semnificativă a formei legii adoptate de Senat.

8. În susținerea criticilor de neconstituționalitate raportate la principiul bicameralismului sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 624 din 26 octombrie 2016, nr. 62 din 7 februarie 2017, nr. 1 din 11 ianuarie 2012, nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, nr. 710 din 6 mai 2009, nr. 1.029 din 8 octombrie 2008 sau nr. 472 din 22 aprilie 2008.

9. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție se susține că lipsa unui studiu de impact asupra efectelor scoaterii din patrimoniul statului a terenurilor care fac obiectul legii criticate reprezintă o încălcare a Legii nr. 24/2000 și, implicit, a art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens se arată că, deși imobilele la care face referire legea criticată nu sunt identificate exact, este de notorietate faptul că sunt situate într-o zonă centrală a capitalei, având o valoare însemnată. Transferul cu titlu gratuit al acestor imobile în proprietatea Camerei de Comerț și Industrie a României poate genera un impact sever asupra bugetului de stat, patrimoniului statului, dar și asupra economiei, fiind introduse în circuitul economic prin efectul legii criticate.

10. Având în vedere că transferul acestor imobile cu o valoare mare constituie o operațiune de o complexitate și importanță deosebite, cu impact asupra patrimoniului statului, autorii sesizării susțin că, pentru a nu fi ignorate efectele transferului proprietății acestor imobile, era necesară solicitarea întocmirii unui studiu de impact în temeiul art. 32 și art. 33 alin. (2) din Legea nr. 24/2000.

11. Totodată, se apreciază că nu există nicio motivare și fundamentare reală a soluțiilor care au fost adoptate prin legea criticată, ceea ce contravine dispozițiilor art. 30 și art. 31 din Legea nr. 24/2000 care reglementează instrumentele de prezentare a proiectului de act normativ și cuprinsul motivării.

12. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la art. 44 alin. (1) și (2) și art. 136 alin. (5) din Constituție se susține că art. III din legea criticată reprezintă o veritabilă împroprietărire, deoarece transferul dreptului de proprietate se face direct prin efectul legii, asupra unor bunuri determinate și către un singur beneficiar stabilite prin aceeași lege. Codul administrativ reglementează în art. 362 modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate privată a statului, respectiv darea în administrare, concesiune ori închiriere, iar prin art. 363 prevede posibilitatea vânzării bunurilor din domeniul privat.

13. Așadar, în lege nu există posibilitatea ca transferul proprietății bunurilor proprietate a statului să fie făcut gratuit, fără o contraprestație. O astfel de operațiune, respectiv scoaterea unor bunuri din proprietatea statului fără ca acestea să fie înlocuite cu o contraprestație în patrimoniul statului, este vădit nelegală și neconstituțională, fiind încălcate art. 44 alin. (1) și (2) și art. 136 alin. (5) din Constituție. Mai mult, legea nu poate constitui temei pentru scoaterea bunurilor din proprietatea privată a statului, astfel cum se stabilește prin actul normativ criticat.